

CONTRA L'AUGE DEL FEIXISME I EL RACISME A EUROPA

Amb les actuals crisis que estem vivint a Europa (econòmica, amb les retallades a l'Estat del Benestar, i social, amb la crisi del les persones refugiades, així com de legitimitat del sistema polític actual), un fenomen està trobant lloc per créixer dins d'Europa: l'extrema dreta. L'extrema dreta amb tot el que implica: racisme, homofòbia, feixisme, islamofòbia... Exemples clars en són el Front Nacional a França, Alternativa per Alemanya a Alemanya, UKIP a Regne Unit, Alba Daurada a Grècia, i un llarg etcètera. Un dels últims exemples, però, el trobem a Àustria, on un partit ultradretà (el Partit per la Llibertat) va estar a punt d'aconseguir la presidència. També cal mencionar la Lliga Nord a Itàlia o el SVP a Suïssa, que va aconseguir un 29% de vots a les passades eleccions de 2015.

A Catalunya, tenim l'exemple clar de Plataforma per Catalunya (PxC). Aquest partit, nascut l'any 2002 de la mà de Josep Anglada, és un partit amb un discurs ultradretà, racista i euroescèptic, en comú amb altres partits mencionats anteriorment. A les eleccions municipals del 2011, va aconseguir 67 regidors en diversos municipis catalans. De cara a les eleccions de 2015, va iniciar-se una campanya (de diversos partits i entitats, entre elles Unitat Contra el Feixisme i el Racisme) per destapar PxC com a partit d'extrema dreta, i finalment va aconseguir només 8 regidors en 5 municipis diferents.

Tanmateix, aquest no és un fenomen modern, ja que des dels anys 80 ens hem trobat amb un creixement exponencial dels partits d'extrema dreta. El que veiem en el context actual, a diferència de situacions anteriors, és que el discurs d'aquests partits va molt lligat amb les polítiques migratòries i amb la visió sobre la Unió Europea. Aproximadament, des del 2008, la crisi econòmica i les conseqüents polítiques d'austeritat han enfortit el discurs euroescèptic de

l'extrema dreta. Per altra banda, davant la crisi migratòria, aquests partits l'han lligat a la seguretat nacional i han demanat un augment de les polítiques frontereres des d'un punt de vista nacionalista i des d'una superioritat europea, que fomenta la xenofòbia. Un clar exemple d'això és el que ha succeït al Regne Unit, on UKIP ha aconseguit que s'aprovés el Brexit utilitzant un discurs clarament demagog i populista.

Aquest problema, per tant, és un problema a tots els nivells, comença pel municipi i arriba fins a la Unió. El primer grup d'extrema dreta al Parlament Europeu va ser el Grup de la Dreta Europea, que al 1984 va comptar amb diputats del Moviment Socialista Italià, la Unió Política Nacional Grega i el Front Nacional francès. Avui el moviment organitzat de l'extrema dreta a Europa ja compta amb més de 30 anys.

Actualment, el partit europeu que engloba la majoria de partits de l'extrema dreta és el partit Europa de les Nacions i la Llibertat (compta, entre d'altres, amb el Front Nacional francès, la Lliga Nord italiana i el Partit per la Llibertat holandès). És un partit que es caracteritza per la islamofòbia, l'euroescepticisme i el racisme. A banda però, trobem partits d'extrema dreta en altres grups del Parlament europeu com a l'ECR (European Conservatives and Reformists), a l'EFDD (Europe for Freedom and Direct Democracy), i al Grup Mixt. De fet, l'extrema dreta va guanyar les eleccions al Parlament Europeu en tres països l'any 2014 a França, el Regne Unit i Països Baixos.

Lamentablement, el discurs racista que propaguen aquest tipus de partits és massa sovint agafat com a propi per altres partits, no característicament d'extrema dreta. El fet que altres partits es sumin a propostes ultradretanes no fa més que donar més força als propis partits d'ultradreta. Un altre fet que els dona ales són les pròpies polítiques migratòries europees, que fomenten el racisme i la xenofòbia. També, atacs terroristes a capitals com París, Brusel·les o Berlín han significat un increment del discurs xenòfob i, especialment, islamòfob.

Per altra banda, sovint els mitjans de comunicació no ajuden a frenar-los, ans al contrari. Primerament, en exposar els seus arguments, donen visibilitat a aquest tipus de partits També

estigmatitzen sovint la població migrada, donant arguments antiimmigració. Finalment, cal dir que històricament s'ha invisibilitzat el terrorisme d'extrema dreta, quan segueix existint en el món d'avui, un clar exemple és el seguidor d'ultradreta que aquest gener de 2017 va matar sis persones en una mesquita del Canadà.

Per tot l'exposat, el CNJC denuncia:

- El racisme institucional, encara present en masses institucions.
- Les polítiques migratòries de la Unió Europea (com el tractat entre Turquia i la UE).
- El molt preocupant creixement de l'extrema dreta en espais democràtics.
- La banalització del discurs de l'extrema dreta i la incorporació del seu ideari en els partits tradicionals.

Així mateix, el CNJC reclama a les institucions europees i als mateixos estats europeus:

- Que acabin amb la protecció de les fronteres.
- Que no tinguin relacions exteriors amb estats que vulneren els DDHH.
- Que assegurin el respecte als DDHH de totes les persones.
- Que es prohibeixin les manifestacions i actes feixistes.
- Que es treguin els símbols feixistes de la via pública.

El CNJC també es compromet a:

- No admetre l'entrada d'organitzacions juvenils de l'extrema dreta.
- Donar suport a la tasca d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme i qualsevol organització per combatre el racisme i la xenofòbia.
- Recolzar les iniciatives per frenar el feixisme i el racisme, com les xarxes antirumors presents a molts municipis catalans.

Resolució aprovada a la 39a Assemblea General Ordinària

